

EDITORIAL

En aquest número presentem, amb un cert retard d'edició, dues activitats que han estat importants per a la nostra Acadèmia: un article doctrinal i un col·loqui. El primer és el magnífic treball, que marca opinió i posicionament, sobre l'obstinació terapèutica, que fou aprovat de forma unànime pel Ple de l'Acadèmia. L'article ja ha tingut difusió, per l'esforç del doctor Abel, un dels coautors.

La seva cristallització va venir de la trobada, i coincidència, per l'experiència i les idees, d'un clínic acostumat a veure malalts tumorals, un oncòleg, el nostre president doctor Jordi Sans, i el sediment al llarg dels anys del màxim especialista en bioètica del nostre país, el doctor Francesc Abel. Aquí hi veiem la profunditat de les idees de Sans i Abel –repetim, recolzades unànimement pel Ple–, el grau de convenciment, la decisió de fer-les conèixer, i la necessitat de fixar la posició de l'Acadèmia davant d'un requeriment important de la societat.

És veritat, i és un dret que cal respectar, que les persones que volen lluitar fins a l'últim moment ho han de poder fer, tant per part del propi malalt com l'entorn responsable de la família. Però sovint les evidències són clares, la situació terminal, i la terapèutica, ja sense possibilitat de ser un remei, pot ser

qualificada d'"aferrissada", o d'"obstinada". I també cal respectar la posició de qui considera que ja no vol recórrer a mitjans "extraordinaris", per no salvar una situació final de l'evolució "ordinària" d'una malaltia. I per això cal sempre la informació suficient, d'acord amb els coneixements del moment en el marc de la comprensió i la llibertat de decisió. El document dels doctors Sans i Abel és, en aquest sentit, un model d'orientació inestimable.

Seguim amb la publicació del text d'un col·loqui. A vegades les característiques audiovisuals de la presentació dels treballs, o en forma de resum i esquemes, dificulta la publicació en el format habitual. Aquest col·loqui lliga en part amb el treball anterior. Ens parla del desencís, però molt més de l'esperança. La posició de diversos metges amb experiència, i d'un escriptor des de l'altra banda del mirall, com diu ell mateix, ens donen elements suficients per a la reflexió.

Finalment, encetem un altre punt de vista i donem aquí, per mitjà de la revista, un recull del butlletí informatiu interior, que publica el que és l'informe del president en els plens i, ocasionalment, algun altre element. La intenció és que es conegui, més enllà del clos de les sessions del Ple, el que es fa a l'Acadèmia i com es volen enfocar els projectes i activitats.